

GELOVEN IN LONNEKER

September 2023

SCAN DE QR CODE

STEM OP
DE LONNEKER MOLEN
VRIENDENLOTERIJ
MOLENPRIJS 2023.

DE WINNENDE
MOLEN ONTVANGT
100.000 EURO.
[www.molenprijs.nl/
lonneker](http://www.molenprijs.nl/lonneker)

In dit nummer onder meer:

- Een terugblik op de Oecumenische Oogstdankviering van dominee Gonda Elsenga.
- Een bijdrage van pastoraal werker Carla Berbée over een bijzondere pelgrimstocht door Zeeuws Vlaanderen.
- Het levensverhaal van een overleden Lonnekenaar.
- Een beschouwing van Laudato Si, de milieu- en natuurbrief van Paus Franciscus.
- Een interview met twee asielzoekers van het vliegveld.
- Een puzzel.

Geloven in Lonneker is een uitgave van de Geloofsgemeenschap H. Jacobus de Meerdere te Lonneker, u aangeboden door de pastoraatgroep.

PRINTING & MORE

WWW.CTRL.P.EU

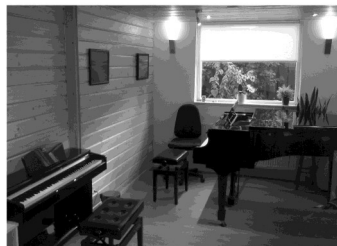
Carlo van den Beld Piano Orgel Keyboard

Gediplomeerd muzikleraar Levinkskamp 5

voor beginners en gevorderden 7524 BB Lonneker

kinderen en volwassenen tel.: 053-4771383 / 06-24603580

e-mail: klavierschool@gmail.com

Scan deze code
voor meer info :

www.klavierschool.nl

Hier kan uw advertentie komen te staan.

fyon

- Algemene fysiotherapie
- Manuele therapie
- Oedeemtherapie
- Oncologiefysiotherapie
- Medische training
- Medical taping
- Sportfysiotherapie
- Gespecialiseerde fysiotherapie bij Claudicatio Intermittens, Diabetes COPD en Parkinson

**Mensen helpen om langer fit en vitaal te blijven.
Dat is wat ons elke dag beweegt.**

Oldenzaalsestraat 730 Lonneker • 053-4358900 • info@fyon.nl • www.fyon.nl

**'SAMEN DEZELFDE
TAAL SPREKEN
IS SAMEN BOUWEN
AAN IETS MOOIS!'**

Aannemersbedrijf

GEBR. MEIJERINK

NIEUWBOUW
VERBOUW
ONDERHOUD
RENOVATIE

lid van **Bouwend Nederland**

WWW.AANNEMER-MEIJERINK.NL

Meijerinksweg 40 Lonneker
(053) 435 58 64 info@aannemer-meijerink.nl

Op Pelgrimstocht als Stergroep: vogels, schelpen, bramen en spelende kinderen

Vele jaren ga ik in de zomer op pelgrimstocht. Niet naar een heilige plek, maar met mensen die geïnspireerd zijn door vrede en verzoening: tussen landen, volkeren. Deze vredesbeweging noemt zich Tochtgenoten van sint Frans en heeft leden in Nederland, Duitsland, Frankrijk, Groot Brittannië, Zweden en Spanje. Ze is bijna honderd jaar geleden ontstaan doordat een Franse priester een geestverwant in Duitsland vond om met een aantal jonge mensen (toen nog enkel mannen!) op pad te gaan: lopend en pratend, biddend en zingend, uiterst sober in eten en onderdak. Elke zomer is er zo'n internationale tocht van 10 dagen in een van die 6 landen. Ieder heeft eigen slaapzak en matje, koken doen we samen en we ontmoeten mensen uit de kerken ter plaatse. Dit jaar was dit in Zeeuws Vlaanderen, Voor mij vanuit Twente een hele expeditie naar een nieuw landschap: zo vlak, zo kleinschalig. En pas na een paar dagen (en uitleg over de geschiedenis!) viel me op: zo veel is nieuw gebouwd, stijl jaren 50; beter gezegd: herbouwd na de oorlogsschade. Hele dorpen, alle kerken in zo'n dorp. En daartussen hele oude stadjes als Aardenburg en Sluis.

Veel sporen van oude zeearmen als beschermde natuur. Dat geeft speciale planten en vogels: zwanen, oeverzwaluwen, ganzen, ooievaars. En vooral: bramen, heel veel bramen. Mijn groep van 17 mensen was m.n. Frans, Duits en wat Nederlanders. En bijzonder: we waren

met 4 kinderen en 9 opa's & oma's. De kinderen van 8 en 10 jaar waren Frans of Duits. Ze kenden elkaar niet maar vanaf de eerste avond hebben ze gespeeld, gespeeld, gespeeld.... Op zo'n vanzelfsprekende manier: met elkaar, met wat er voor handen was of wat ze vonden om te spelen: bezems, schelpen, stenen en.... bramen!!!

Zo waren we in Cadzand Bad. Wandelen naar het Zwin met in de verte de flats van Knokke, lopen door de duinen en konijntjes tellen. Lopen langs het strand en daar allerlei vreemde schelpen vinden. En dan toch even de zee in, al was het koud (na zo'n hete zomer...). We logeerden in de Strandkerk, een soort openlucht kapel waar zowel Nederlandse als Vlaamse en Duitse toeristen komen. Op zondagmorgen 'in eigen huis' naar de kerk met een priester uit Brugge en later bij de koffie napraten met andere toeristen, buurtbewoners en vrijwilligers.

Wat me opviel: we zijn overal heel hartelijk ontvangen; nergens was er gezeur of gezucht. Zelf geen commentaar dat we in de 17e eeuwse doopgezinde kerk in Aardenburg rondom het orgel en onder de preekstoel waren gaan slapen. Allerlei kleine herinneringen buitelen over elkaar heen. Maar wat het meeste blijft me bij: de spelende kinderen en de volwassenen die daarvan kunnen genieten. Als een belofte naar de toekomst: een belofte van vrede!

Carla Berbée, pastoraal werkster.

Slapen rond het orgel

Onze gebedstafel.

Haci en Eyhad willen hun gezin naar Nederland halen.

In de voormalige vertrekhal van vliegveld Twente waren tot deze zomer tientallen asielzoekers gehuisvest. Sinds enige weken is de evenementenhal op het vliegveld geschikt gemaakt voor de tijdelijke opvang van 550 asielzoekers. Daarmee levert de gemeente Enschede een substantiële bijdrage aan de huisvestingsproblematiek voor de duizenden asielzoekers die ons land kent. Er komt een andere locatie voor meer definitieve opvang op een andere plaats in de gemeente.

Leraar

Haci is 43 jaar en nu bijna 7 maanden in Nederland. Hij is een slanke man met een knap en een vriendelijk gezicht. In Turkije, waar hij geboren is, was hij leraar maatschappijleer op een aantal openbare middelbare scholen. Lyceumniveau, zegt hij. Hij is intensief bezig om Nederlands te leren spreken en schrijven en het lukt hem al heel aardig om in die taal te communiceren. Haci woonde met zijn vrouw en twee kinderen, een zoon van 19 en een dochter van 13 in Adana, een grote stad in het zuidoosten van Turkije, niet ver van de grens met Syrië. In september 2016 kreeg hij plotseling ontslag, samen met duizenden andere leraren, bestuurders en militairen. Hij is van mening dat zijn ontslag verband hield met zijn steun

Achtervolging.

Haci verwacht veel van een toekomst in Nederland. Hij hoopt vurig dat hij zijn vrouw en kinderen kan laten overkomen. In zijn ogen heeft dat grote prioriteit omdat zijn vrouw wordt lastiggevalen door de politie, die haar auto een tijdje geleden met drie patrouillewagens achtervolgde. Met name zijn dochter van 13 is heel bang geworden.

Nederlandse koeien.

Eyhad is een stoer gebouwde vluchteling uit Syrië. Hij is 44 jaar en nu acht maanden in Nederland. Daarvoor was hij 9 maanden in Zweden, zijn eerste asielland. Maar zijn opa had altijd hoog opgegeven over de Nederlandse landbouw en met name over de

Johan Coskun is woonbegeleider op het vliegveld, in dienst van de gemeente. Zijn eigen familie komt uit het zuidoosten van Turkije. Zijn ouders vertrokken vandaar naar Nederland, waar John geboren werd. Via hem lukte het om wat meer inzicht te krijgen over de mensen die tijdelijk in de vertrekhal wonen. Een paar weken geleden spraken we met twee bewoners die toen nog gehuisvest waren in de vertrekhal: Haci en Eyhad.

aan de in de Verenigde Staten woonachtige Fettulla Gülen, een tegenstander van Recep Tayyip Erdogan. Het werd hem duidelijk dat hij arrestatie en gevangenis riskeerde als hij zich niet uit de voeten maakte. Met hulp van mensensmokkelaars wist hij te vluchten. Dat kostte hem 4000 euro. Hij begaf zich naar de Turks-Griekse grens en stak daar met een bootje, samen met anderen, het riviertje de Meric Nehri over en belandde zo in Griekenland. Daar werd hij onmiddellijk gearresteerd en belandde hij in de gevangenis. Via een kamp van de Verenigde Naties kon hij tenslotte een imitatie-ID en een vliegticket bemachtigen. Zo kwam hij uiteindelijk in Nederland terecht.

Ik houd van werken, zegt Haci. Hij houdt zich nu bezig met het construeren van afdaken, samen met een kennis, maar hij is bereid om alles aan te pakken. Viermaal per week heeft hij Nederlandse les. Hij studeert drie uur per dag. Op dinsdag voetbalt hij bij de Tubanters en donderdags gaat hij naar het praathuis in de Oldenzaalse bibliotheek.

koeien. En de mensen zijn er gastvrij, zo wist zijn opa te vertellen. Zo kwam het dat Eyhad in Nederland terecht kwam. Hij is in afwachting van een BSN-nummer en een tewerkstellingsvergunning. Ook hij heeft zijn vrouw en kinderen moeten

achterlaten. Hij heeft een zoon van 13 en een dochter van 9. Zijn vrouw is afgestudeerd architect. Eyhad voelde zich in Syrië steeds minder geaccepteerd. Hij was als Syrier getrouwd met een Palestijnse vrouw en had steeds meer het gevoel nergens bij te horen. Hij zoekt een toekomst voor zijn kinderen in Nederland.

Voor Hacı en Eyhad geldt dus dat ze streven naar gezinshereniging. Het grote struikelpunt in het Nederlandse asielbeleid. Er is zelfs een kabinet over gestruikeld. Het ziet er naar uit dat het nog wel even kan duren voordat beide mannen met hun vrouw en kinderen zijn

herenigd. Sinds augustus verblijven ze niet meer in de ontvangsthal maar in de een evenementenhal, samen met honderden andere vluchtelingen. Ze brengen hun tijd door met Nederlands leren, lichaamsoefeningen, studeren, kluswerk en...wachten.

Of Hacı en Eyhad asiel krijgen, of zij hun gezin kunnen laten overkomen weten we niet. Wel kunnen we bedenken dat het in Nederland in vergelijking met de landen waar de vluchtelingen vandaan komen, nog zo slecht niet is. Daar moeten we dankbaar voor zijn en over nadenken.

Gezinshereniging.

Een vluchteling die in Nederland een verblijfsvergunning heeft gekregen, heeft recht op gezinshereniging. Dit betekent dat zijn of haar gezinsleden naar Nederland mogen komen. Daar gelden strikte regels voor.

Nadat een vluchteling een verblijfsvergunning heeft verkregen, heeft hij drie maanden de tijd om een aanvraag voor gezinshereniging in te dienen. Het huwelijk bestond al voordat de vluchteling naar Nederland vluchtte en de gezinsleden vormden al, voordat de vluchteling naar Nederland kwam, samen een gezin in het land van herkomst of in een buurland.

Aan gezinshereniging gaat vaak een complex en langdurig traject vooraf waarin Vluchtelingen Werk begeleiding biedt. De vluchteling kan dat traject in Nederland in gang zetten. Het begint met het aanvragen van een visum bij de IND, de Immigratie en Naturalisatiedienst. Daarbij moet je bewijzen dat je een gezin vormt door documenten als een huwelijksakte of een geboortebewijs of desnoods een DNA test. De gezinsleden kunnen daarna het visum ophalen bij de dichtstbijzijnde Nederlandse ambassade.

Bij het aanmeldcentrum krijgen de gezinsleden dan op vertoon van de juiste documenten een verblijfsvergunning.

In memoriam Gerrit Boomkamp 04.07.1939 - 16.01.2023

Op 16 januari 2023 overleed Gerrit Boomkamp, een van de laatste der Mohikanen van Lonneker zoals zijn huisarts zo treffend zei. Heel Lonneker kende de vrolijke optimistische fietsenmaker, geboren en getogen aan de Voortsweg waar hij zijn fietsenwinkel had. Een plek waar iedereen welkom was en zijn verhaal kon doen. Gerrit was betrokken en had altijd een luisterend oor voor iedereen, zijn klanten waren koning bij hem.

Gerrit werd op 4 juli 1939 geboren in een moeilijke tijd, zijn eerste levensjaren bracht hij door tijdens de oorlog. Hij was de op een na jongste in het gezin van 7 kinderen, dat twee jongens en 5 meisjes telde. Van de oorlogstijd kon hij zich niet veel meer herinneren, wel wist hij te vertellen dat naast hun huis een bom is gevallen. De jongens lagen in de sloot om te schuilen, zijn broer Jan is daar door ernstig gewond geraakt en heeft daarna nooit meer goed kunnen lopen.

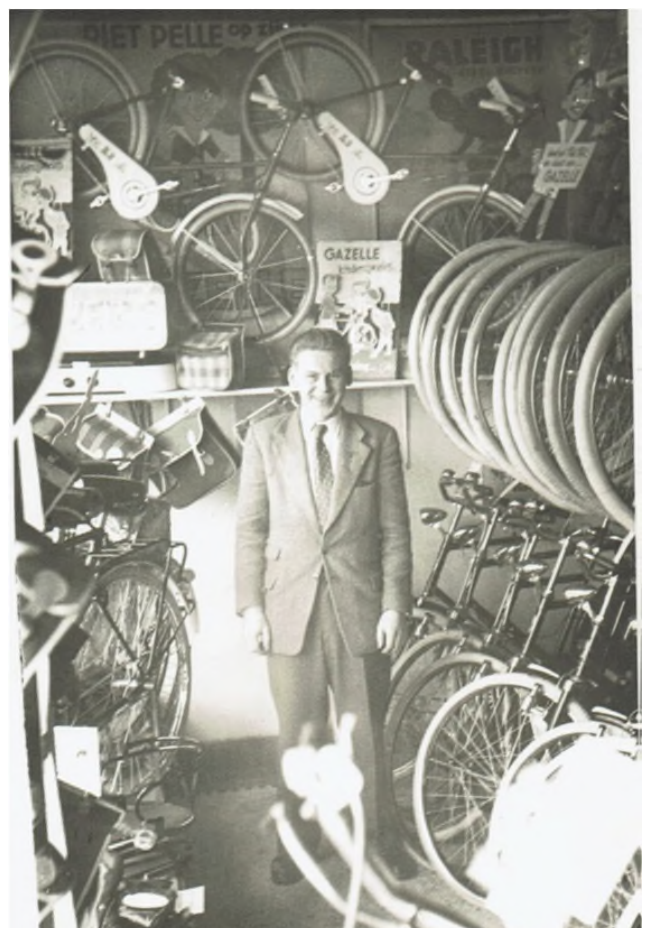
Gerrit was een slim jongetje, hij was leergierig, haalde goede cijfers en mocht na de lagere school verder leren. Hij ging naar de ambachtschool in Oldenzaal. Dit duurde niet lang, want door een ongeluk van zijn broer Jan die voorbestemd was om zijn vader in de fietsenzaak te helpen moest hij deze taak overnemen. Dat maakte dat hij op 14 jarige leeftijd stopte met school en zijn vader opvolgde in de werkplaats. Gerrit was nog lang geen 18 jaar toen hij al met zijn vader in hun volkswagenbusje naar het ziekenhuis in Utrecht reed, op ziekenbezoek bij broer Jan. Hij was klein van stuk en om over het stuur te kunnen kijken zat hij op een stapeltje kussens.

Toen hij ouder werd vertrok hij elke zondagavond met zijn vrienden naar Losser om te dansen in de vereniging. Stijldansen kon Gerrit goed, hij heeft samen met zijn danspartner Ans verschillende prijzen gewonnen. In Losser leerde hij Gini kennen, ze hadden een goede klik en van het een kwam het ander, na zes jaar verkering zijn ze getrouwd in de kerk in Lonneker en werd de bruiloft gevierd bij Savonije.

Nadat ze getrouwd waren werd de fietsenzaak helemaal overgenomen door Gerrit en Gini, zijn vader bleef nog wel op de achtergrond aanwezig en zijn steentje bijdragen in de winkel. Het ouderlijk huis werd flink verbouwd. Het werd een echte

dorpswinkel. Een winkel van Sinkel waar van alles te koop was, lampen, huishoudelijke artikelen, elektra, schaatsen, gereedschap, speelgoed tot zelfs aan kerstartikelen toe. Daar werd ook nog eens een benzinepomp aan toe gevoegd. De benzinepomp was iedere dag geopend van 7.30u 's ochtends tot 10u s' avonds. Gerrit's hart lag echter voornamelijk bij het verkopen en repareren van fietsen. De kinderen konden thuis komen, dat hij zo hun fietsje had verkocht. Er kwam dan wel weer een ander exemplaar voor in de plaats, altijd een Gazelle.

Gerrit en Gini kregen drie dochters waar hij ongelofelijk trots op was. Hij was een lieve vader, zijn kinderen betekende alles voor hem, hij kon ze niets weigeren, hij kon hen geen nee verkopen. Gerrit genoot er vooral van om met hen naar het bos te gaan. Dat bos was een stuk grond net buiten Lonneker dat hij samen met Gini kocht. Er werd een zomerhuisje op gebouwd dat in de loop der jaren steeds mooier en comfortabeler werd. Gerrit werd een échte hobbyboer en hield koeien, kippen, duiven, pauwen en zelfs een pony. Het kon allemaal! Dieren die anderen hem brachten om wat voor

reden ook, vonden bij hem een nieuw thuis. Dit huisje en het buitenleven was zijn lust en zijn leven,

Voor de koeien werd een schuur gebouwd en er werd een oude trekker gekocht. Zaterdags rond sluitingstijd werd Gerrit al onrustig, hij wilde zo snel mogelijk naar het bos toe. Hij genoot er van de rust en het uitzicht en als het donker werd gingen de petroleumlampen aan.

Naast zijn werk in de winkel gaf Gerrit 1 dag in de week les op wat nu het ROC is. Hij gaf bromfiets en rijwieltechniek en vond het doorgeven van kennis aan de jongeren prachtig. Regelmatig mochten er jongens van school stage lopen in de werkplaats om het vak goed te leren. De werkplaats fungeerde vaak als sociale ontmoetingsplek. Tussen de middag werd er warm gegeten en daarna werd de tuinstoel in de keuken uitgeklapt en deed Gerrit even een tukje.

De tijd met de kinderen was voor hem een fijne tijd, hij vond dat ze het beste zo lang mogelijk thuis konden blijven wonen, dat was goedkoper en dan konden ze goed sparen. Maar 25 jaar vond hij dan weer wel een mooie leeftijd voor hen om uit huis te gaan en hun eigen leven te gaan leiden.

In 2001 zijn Gerrit en Gini gestopt met de zaak, er was geen opvolger. Vanaf dat moment kwam er meer vrijheid, meer rust en meer tijd om er op uit te gaan. Samen met Gini maakte ze de mooiste fietstochten, hij wist de mooiste plekjes van Twente te vinden. Bij terugkomst vertelde hij altijd hoeveel kilometer ze wel niet hadden gefietst, vaak wel 80 km op een dag.

Met zijn vrouw, broer en schoonzus en ook met zijn kinderen maakte hij mooie vakanties mee. Oostenrijk was zijn favoriete vakantie-land. Serfaus vond hij de mooiste plek om te zijn, hij genoot vooral van het fantastische uitzicht.

Er werden kleinkinderen geboren, opa worden vond Gerrit geweldig. Net toen hij op het punt stond om voor het eerst zijn pasgeboren kleindochter te gaan zien kwam er een klant in de winkel die nog snel iets gedaan wilde hebben. Bij Gerrit was de klant altijd koning, maar dit keer niet, hij zei, "dat gaat nu echt niet gebeuren, ik ga naar mijn kleindochter". In totaal werd Gerrit vijf keer met een kleinkind verblijd, 4 meisjes en 1 jongen.

De laatste jaren beleefde Gerrit veel plezier aan zijn kanaries, Kweken van Kanaries werd helemaal zijn ding, hij was vaak in het vogelhok te vinden en was trots om erlid van de vogelvereniging 'de Oostvogel' te mogen zijn.

Naarmate Gerrit ouder werd kreeg hij steeds meer klachten van zijn hart en van zijn longen. Dat maakte dat het voor hem steeds moeilijker werd de trap op te lopen. Er werd een traplift aangeschaft en boven werden foto's opgehangen van besneeuwde bergtoppen en een bordje "Almhutte", verwijzend naar de mooie tijd in Oostenrijk.

In september 2022 hoorde hij dat hij ongeneeslijk ziek was en niet lang meer te leven had. Een verdrietig moment maar hij zei: 'ie bint nog lang nie van mie of' bleef optimistisch en maakte nog mooie herinneringen. Toen hij steeds zieker werd zei hij, "Jammer dat ik de Lente niet meer mag meemaken maar ik heb een prachtig leven gehad en ik zou het zo weer overdoen"!

Hoe geliefd hij in Lonneker was bleek wel uit de mooie reacties van mensen: 'een dorpsicoon is niet meer', 'met veel plezier kijk ik terug op de klusjes die ik mocht doen in de werkplaats en aan de benzinepomp', 'als kind heb ik veel van hem geleerd', 'wat was het een lieve zorgzame man', 'goh, ik zag 'm vorige week nog in zijn blauwe stofjas aan t werk', 'een begrip voor Lonneker'

Warme woorden om te onthouden met Gerrit's levens motto.

Geniet van elke dag!

Jacobus wandeling

Op 16 augustus werd voor de derde keer door de pastoraatsgroepen van de Jacobuskerken uit Lonneker en Enschede de Jacobuswandeling georganiseerd.

De tocht werd in Enschede in de Jacobuskerk voorafgegaan door een korte startviering en eindigde, via het Hilgenhuuske in Lonneker met een korte gebedsviering in de Jacobuskerk in Lonneker.

Om 9.00 uur vertrok de groep pelgrims vanaf de drukke markt in Enschede via het Roombeek naar het buitengebied.

Vanaf het Vaneker langs groene weilanden werden de wandelaars opgewacht bij het Hilgenhuuske door de Familie ten Vergert. De aangeboden koffie met een plak cake en een broodje smaakte heerlijk.

Aandachtig werd geluisterd naar Alice ten Vergert die de historie vertelde van het Hilgen (helige) huuske. Sinds 2015 staat erop de Lonneker es weer een veldkapel met de afbeelding van St. Jacobus.. Dit Hilgenhuuske is in Saksische stijl gebouwd. St Jacobus is afgebeeld in een mozaïek tegen een achtergrond van de bekende Jacobus schelp. Na fijne gesprekken en uitgerust te zijn, werd de tocht voorgezet naar de Jacobuskerk in Lonneker waar rond de middag de afsluiting plaats vond.

Nog even terugkijken.

Waarom pelgrimeren? Vroeger, toen pelgrimeren enkel een religieuze betekenis had, liepen pelgrims routes om te bidden, boete te doen en om vergeving te vragen van hun zonden. Tegenwoordig zijn het niet alleen religieuze motieven. Het doel kan nu van alles zijn: fit worden, rust, avontuur, enz. Toch blijven de pelgrimsroutes voor velen een spirituele - of emotionele betekenis houden. Maar misschien nog belangrijker is dat het vooral gaat om de ontmoeting, om elkaar te helpen en te steunen om je verbonden te voelen met elkaar en met je geloofsgemeenschap. Hiermee wordt de basis onder de geloofsgemeenschappen versterkt.

Daarom volgend jaar weer !!!!!

Hoe uiten we onze dankbaarheid?

Op zondag 11 september vond de jaarlijkse oecumenische oogstdankviering plaats in de Roomskatholieke kerk van Lonneker. Tijdens de dienst werd er, voor grote en kleine oren, een verhaal voorgelezen over een haas, die de hemel wil bedanken voor genoeg water voor alles en iedereen. Maar hoe doe je dat? Hoe moet je 'dankjewel' tegen de hemel zeggen? Om het antwoord daarop te krijgen vraagt hij raad o.a. bij de oude wijze uil.

De oogstdankviering is een manier om onze dankbaarheid te tonen voor de vruchtbaarheid van de aarde, de kiemkracht van het zaad, voor de zon en de regen, de uitbundige bloesem en de overvloedige vruchten. Wij zijn ook dankbaar voor de 'vruchtbaarheid' van de mens, c.q. voor de oogst van zijn denken en handelen. Soms wordt de oogstdankviering dan ook wel dankdienst voor gewas en arbeid genoemd. Zonder hard werken krijgen we immers geen oogst.

Als gelovigen danken we God. En daar zijn vele manieren voor. Er is een verhaaltje over een joodse rabbijn, die met zijn leerlingen discussieert over de vraag hoe je God 's avonds zou kunnen danken voor alles wat je die dag ten deel is gevallen. Sommigen zeggen: "Bid het joodse achttiengebed, dat is voldoende". Anderen vinden dat iets te gemakkelijk en zeggen: "Som alle goede dingen op die je die dag zijn overkomen". Weer anderen vinden dat nog te mager en zijn van mening dat je ook een paar lofliederen moet zingen. De argumenten volgen over en weer.

Ze komen er niet uit. De rabbijn moet het verlossende antwoord maar geven. Deze hoeft niet lang na te denken. "Het is in Gods ogen voldoende dank als je 's avonds kunt zeggen: "Heer, ik heb de mij geschonken dag niet verprutst".

Het verhaaltje van de rabbijn maakt in ieder geval duidelijk dat je op verantwoorde wijze hebt om te gaan met het goede wat je ontvangt (dat je het niet verprutst). Het is dan ook aan te bevelen om jezelf regelmatig de vraag te stellen: "Ga ik met de gaven die God geeft, de oogst, de welvaart, mijn loon, mijn huis, mijn tijd, mijn talenten, geluk en gezondheid wel goed om? Dankbaarheid is dus niet alleen iets wat je doet door een oogstdankviering bij te wonen en dankliedertjes mee te zingen, maar ook door het te laten zien in je leven.

Een manier om dankbaarheid te tonen is bereid te zijn om er ook anderen van mee te laten genieten: dankbaarheid doet delen. Onheil van gebrek, armoede en honger op aarde moet immers toch ook bestreden worden?! Tevens heeft de ons geschonken oogst en welvaart met milieu- en klimaatbeleid te maken. De overheid zet in op drastische maatregelen. Daar valt zeker kritiek op te leveren. Toch begrijpen we allen wel dat roofbouw van de aarde uit de boze is en tegen gegaan moet worden. Daar hebben we allemaal ons steentje aan bij te dragen.

Stel dan ook maar af en toe jezelf de vraag: "Hoe wil ik mijn dankbaarheid tonen? In woorden en in daden?!"

Tijdens de dienst zongen we o.a.

Gij, die leven het gegeven in der aarde
schoot,

*Niet voor schuren, die niet duren, gaf Gij
vruchtbaarheid,*

alle vrucht der velden moeten we U
vergelden,
dank voor 't dagelijks brood.

*maar opdat op aarde, in uw goede gaarde,
niemand honger lijdt. (tekst: Ad
den Besten)*

ds. Gonda Elzenga, predikant van de Kapel uit Liefde

Oogst.

Laudato si, geprezen zijt Gij

Als Katholieke geloofsgemeenschap zien wij dat de belangstelling voor de kerk sterk terugloopt. Vooral jongeren haken af. Zij zijn te druk om zich te verdiepen in de Christelijke leer en zeggen geen belangstelling te hebben voor een bestuursstructuur waar alle regels van boven komen. De katholieke kerk verdwijnt, bij ongewijzigd beleid, in rap tempo uit ons Bisdom. Over 10 jaar, zo voorspelde de Bisschop tijdens een interview in de Gelderlander, zijn er van de 280 kerken nog maar 10 tot 15 open. Misschien dat de pauselijke encycliek Laudato Si kan helpen om het tij te keren. De Paus geeft hierin

aan dat de samenleving moet veranderen, ook de kerk. De titel "Geprezen zijt Gij" verwijst naar het Zonnelied dat door Franciscus van Assisi werd geschreven. Het is een belangrijk document van Paus Franciscus. In de encycliek spoort de Paus iedereen aan die verantwoordelijk is voor economische, politieke en sociale kwesties en alle mensen van goede wil om beschermers van de schepping te zijn. Hij roept op om te komen tot een samenleving waar evenwicht en verbinding is. Hiervoor zijn ingrijpende veranderingen nodig in het omgaan met elkaar.

**Van zakjes met bloemen -
zaad zoals uitgedeeld in
onze kerk naar**

**bloemperkjes
en
hommels**

Het uitdelen van zakjes met bloemenzaad in onze kerk tijdens het afgelopen Paasweekend en het resultaat van het uitzaaien hiervan heeft mij nieuwsgierig gemaakt naar de encycliek. Het is mij duidelijk geworden dat het meer is dan het benoemen van de klimaatproblemen maar dat het vooral ook gaat om de manier waarop wij met elkaar omgaan. Met het uitdelen van de zakjes

bloemenzaad werkt de werkgroep Laudato Si Zuid-Oost Twente mee aan een groene loper die opgezet is door de gemeente Enschede. Door zoveel mogelijk tuintjes te creëren worden de bijen en andere berstuivers, die het steeds moeilijker krijgen, geholpen. Het project lost de problemen niet op maar draagt wel bij aan de groeiende bewustwording en verantwoordelijkheid van ons gezamenlijke Huis: Gods schepping.

De verantwoordelijkheid voor Gods aarde betekent dat de mens, die deel uit maakt van de schepping, begiftigd met verstand, de wetten van de natuur en het delicate evenwicht dat er tussen alle schepselen van deze wereld bestaat, moet respecteren. Wij zien niet alleen onze

verantwoordelijkheden, maar ook ontdekken wij de grote afhankelijkheid van die schepping. De encycliek besteedt niet alleen aandacht aan onze plichten en verantwoordelijkheid maar ook aan de noodzakelijke veranderingen om dit te realiseren.

De ommekeer waartoe de paus oproept is ingrijpend: economie, politiek, maatschappij, ja ook de kerk moet gericht zijn op het behoud van de schepping.

In de praktijk zien wij dat de politiek en de verschillende maatschappelijke organisaties iedere dag bezig zijn met het zoeken naar oplossingen. Daarbij hebben ze de plicht hun besluiten te nemen op basis van een verantwoord geweten. Bij het invullen van dat geweten heeft de kerk de plicht om mee te helpen zoeken op basis van de Leer zoals neergelegd in de encycliek Laudato Si. Het invullen van deze rol is de grote uitdaging van de hedendaagse kerk. De vraag daarbij is, of wij de rol die Paus Franciscus de kerk toedicht, kunnen vervullen.

De kerk kan pas aan haar plicht voldoen als zij, niet alleen op bisschoppelijk niveau maar ook op lokaal niveau, blijft voortbestaan. Een kerk die straks alleen nog maar centraal en op papier bestaat praat niet meer mee. Er moeten tastbare ontmoetingsruimtes blijven waar

bijeenkomsten en gesprekken gevoerd kunnen worden om vorm te geven aan onze opdracht. Dit betekent ook dat wij daar ons geloof kunnen belijden en van daaruit voor elkaar kunnen zorgen. Aan de Lonneker geloofsgemeenschap met haar vrijwilligers, de parochie en de Bisschop de uitdaging om hiervoor te zorgen.

Laten wij hopen en bidden dat de Bisschop luistert naar de Paus en dat in Nederland hetzelfde gebeurt als in Brazilië. De 85-jarige Pater Hennie Haamberg uit Tilligte, die in 1956 naar Brazilië werd gezonden, zegt tijdens een interview in Dagblad Tubantia van 27 juni 2023 dat de Bisschop in Brazilië niet zegt Ik ben de baas. Nee hij luistert naar het volk.

Het luisteren naar het volk, ook bij ons, moet er toe leiden dat ook op lokaal niveau invulling gegeven kan worden aan een samenleving die verbindt.

Tot slot. Als u inmiddels meer wilt lezen over de encycliek type dan in de Google browser laudato si in. U krijgt alle informatie, ook waar u de encycliek kunt kopen.

Hennie van der Meer

GELOVEN IN LONNEKER is een uitgave van de Geloofsgemeenschap H. Jacobus de Meerdere, Lonneker verzorgd door de Pastoraatgroep, e-mail secrpgjac@kpnmail.nl

Foto's: Hennie van der Meer. redactie: Ria Bosch, Berend Kok, Winnie van der Meer, Hennie van der Meer. Opmaak advertenties en omslag: Astrid de Jong,. Opmaak redactionele pagina's: Freddy Kamphuis, eindredactie: Winnie van der Meer.

In dit nummer redactionele bijdragen van o.a. Carla Berbée en ds. Gonda Elzenga

GELOVEN IN LONNEKER wordt gratis huis aan huis verspreid in de bebouwde kom en directe omgeving van Lonneker door onze eigen vrijwilligers. Hebt u het blad niet ontvangen dan kunt u het gratis afhalen bij De Schikkerij aan de Bergweg, Spar Supermarkt aan de Scholten Reimerstraat en bij Slagerij Busschers aan de Landweerweg.

Wilt u dit blad niet meer ontvangen dan verzoeken wij u een e-mailbericht te sturen aan secrpgjac@kpnmail.nl of op vrijdagmorgen tussen 9.00 en 11.00 uur te bellen met het parochiecentrum Jacobsschelp Scholten Reimerstraat 42, tel. 4359377.

Puzzle

S	T	R	U	I	K	H	E	I	D	E	G	E	Z	L	N	T	E	M	L
K	A	T	T	E	K	R	U	I	D	U	D	A	Z	E	N	I	E	U	E
B	R	A	N	D	N	E	T	E	L	R	C	I	P	U	L	O	E	C	T
I	J	D	G	S	A	R	G	E	D	A	H	C	S	M	A	L	S	E	I
E	A	E	S	M	S	L	E	A	T	H	E	R	S	B	E	A	M	L	N
N	A	W	E	A	E	N	H	D	T	W	E	D	R	H	T	R	E	I	W
O	Z	O	L	U	R	E	D	E	N	T	L	E	G	O	S	E	O	S	U
E	L	N	D	O	B	O	R	A	A	E	T	I	L	N	I	O	L	A	A
V	E	E	E	I	T	I	S	W	V	T	K	L	A	D	D	M	B	B	D
E	K	D	R	R	U	P	I	O	O	A	S	E	D	S	E	W	S	R	I
R	E	K	J	I	E	R	K	D	M	R	V	S	I	K	E	I	I	E	H
K	T	H	O	A	N	N	K	P	O	L	T	R	O	R	Z	T	U	E	C
R	S	E	B	R	E	V	E	N	E	J	E	E	O	U	L	G	R	D	R
U	G	R	A	S	A	R	L	S	I	S	M	T	L	I	N	E	K	B	O
I	I	F	O	Z	F	A	K	L	R	E	E	E	S	D	E	R	W	L	S
D	R	S	O	O	R	K	L	P	E	O	T	P	L	I	A	A	I	A	T
W	A	T	E	R	S	N	A	V	E	L	H	N	O	I	D	N	T	D	O
U	H	L	E	D	N	E	V	A	L	S	I	C	O	R	G	D	T	I	N
D	I	H	C	R	O	S	E	J	P	A	A	E	S	F	U	E	E	G	K
E	D	N	A	R	E	G	R	E	I	L	I	M	A	F	M	E	O	L	B

Oplossing

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

AAPJESORCHID	GEWONE	KRUISBLOEM	SMEERWORTEL
BASILICUM	GLADIOOL	LAVENDEL	STEKELZAAD
BEHAARDE	GRAS	LELIE	STRIJKHEIDE
BLOEMFAMILIE	GULDENROEDE	MELIGE	VELDSALIE
BRANDNETEL	HARIG	MOERAS	WATERMUNT
BREEDBLADIG	HERFST	OEVERKRUID	WATERSNAVEL
BIJEN	HONDSKRUID	PETERSELIE	WELRIEKENDE
DAUWNETEL	JENEVERBES	PIOEN	WESPEN
DISTEL	KAMPERFOELIE	ROOS	WITGERANDE
DOTTERBLOEM	KATTEKRUID	SCHADEGRAS	WITTE
EUROPESE	KNOTSORCHID	SCHORSENEREN	ZACHT
FONTEINKRUID	KORAAL	SELDERIJ	ZEEDISTEL
GERANDE	KROOS	SIKKELKLAVER	ZICHTE

Een puzzel en een rebus. Ze horen bij elkaar. Lost u ze op??

Inleveren bij Winnie van der Meer, Wegmanstraat 27.

Garne met tel nummer en Uw adres. Wij wensen U veel succes.

Kapsalon Jacqueline

Dames en heren

Jacqueline Yntema

Bergweg 20

7524 CW, Lonneker

Ingang Pastoor Balkstraat

Kapsalonjacqueline@hotmail.com

Tel: 06-22967661

Vertrouwd dichtbij.

tel: 088-1198 200

vredenhof
UITVAARTVERZORGING

www.vredenhof.nl

SPAR Aveleijn

Een gewone supermarkt,
maar dan leuker!

Scholten Reimerstraat 53
7524 CR Lonneker

Vlees van eigen boerderij!

BSLAGERIJ
Busscher

www.slagerijbusscher.nl

Landweerweg 49, 7525 PH Lonneker
Tel: 053-4356044 - info@slagerijbusscher.nl

Dierenartsenpraktijk Lonneker

www.bosvoordieren.nl

Tel: 053-4317808

De Schikkerij

Bloem en Kado

- Verse Bloemen
- Gelegenheidsbloemwerk
- Kadoartikelen

*Doe uw bestelling tijdig,
zodat we u nog beter
van dienst kunnen zijn!*

Kom gerust een kijkje nemen in onze sfeervol ingerichte winkel
aan de Bergweg 20 in Lonneker.

053 - 43 59 331

Openingstijden: dinsdag, woensdag, donderdag en vrijdag van 08.30 tot 18.00 uur
en zaterdag van 08.30 tot 17.00 uur.

Het Schikkerij Team

Bezorgen in Lonneker gratis, daarbuiten in overleg.

Jonker Zonwering Lonneker

Oldenzaalsestraat 701 7524 AD Lonneker

Tel. 06 53 75 94 98 (053 – 435 35 75)

SHOWROOM: (op afspraak)

Midzomerweg 41 – 7532 SW Enschede (euregio bedrijvenpark)

Markiezen

Uitval en Terras zomerschermen

Screens en Windvaste screens

Veranda / Serre Zonweringen

Rolluiken – Roldeuren

Plissé's en Duette's

Facet lights

Rolgordijnen-Vouwgordijnen

Aluminium en Houten jalouzieën

Horeca Zonweringen

Diverse horren systemen

www.jonkerzonwering.nl

info@jonkerzonwering.nl